Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 301

Wydanie polskie

Rocznik 61

27 sierpnia 2018

Informacje i zawiadomienia

Spis treści

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2018/C 301/01 Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2018/C 301/02 Sprawa C-390/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Törvényszék – Węgry) – postępowanie wszczęte przeciwko Dánielowi Bertoldowi Ladzie (Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2008/675/WSiSW – Uwzględnienie w nowym postępowaniu karnym wyroku skazującego zapadłego uprzednio w innym państwie członkowskim – Postępowanie szczególne w sprawie uznania wyroku skazującego wydanego w innym państwie członkowskim – Rewizja i zmiana kwalifikacji prawnej wcześniejszego orzeczenia – Zasada wzajemnego uznawania – Artykuł 82 ust. 1 TFUE) 2

2018/C 301/03 Sprawa C-544/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – Marcandi Limited, działająca pod firmą Madbid / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 pkt 1 lit. c) – Emisja „kredytów" umożliwiających licytowanie w aukcjach internetowych – Odpłatne świadczenie usług – Transakcja uprzednia – Artykuł 73 – Podstawa opodatkowania] 3

PL

Ze względu na ochronę danych osobowych i/lub poufności niektóre informacje zawarte w tym wydaniu nie mogą zostać ujawnione, stąd publikacja nowej oryginalnej wersji.

2018/C 301/04 Sprawa C-626/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 lipca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Składowanie odpadów – Dyrektywa 1999/31/WE – Istniejące składowiska odpadów – Artykuł 14 – Ostateczna decyzja dotycząca kontynuacji lub zaprzestania działalności – Artykuł 13 – Procedura zamknięcia – Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie – Niewykonanie – Artykuł 260 ust. 2 TFUE – Kary pieniężne – Okresowa kara pieniężna i ryczałt) 4

2018/C 301/05 Sprawa C-27/17: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos apeliacinis teismas – Litwa) – AB „flyLAL-Lithuanian Airlines", w likwidacji / Starptautiskā lidosta „Rīga" VAS, „Air Baltic Corporation" AS [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Jurysdykcja szczególna – Artykuł 5 pkt 3 – Postępowanie, którego przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego – Miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę – Miejsce urzeczywistnienia się szkody i miejsce zdarzenia powodującego powstanie szkody – Żądanie naprawienia szkody, jaka miała zostać spowodowana w wyniku zachowań antykonkurencyjnych stosowanych w różnych państwach członkowskich – Artykuł 5 pkt 5 – Działalność filii – Pojęcie] 4

2018/C 301/06 Sprawa C-28/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – NN A/S / Skatteministeriet (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Podatek dochodowy od osób prawnych – Krajowe uregulowanie podatkowe uzależniające przeniesienie strat poniesionych przez znajdujący się na terytorium krajowym stały zakład spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim na spółkę będącą rezydentem, należącą do tej samej grupy, od warunku dotyczącego niemożliwości wykorzystania strat na potrzeby zagranicznego podatku) 5

2018/C 301/07 Sprawa C-43/17 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2018 r. – Liam Jenkinson / Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Eulex Kosowo (Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Personel misji międzynarodowych Unii Europejskiej – Jurysdykcja w sporach dotyczących umów o pracę – Kolejne umowy o pracę na czas określony – Klauzule arbitrażowe wskazujące w ostatniej umowie jurysdykcję sądów Unii a w umowach wcześniejszych jurysdykcję sądów w Brukseli (Belgia) – Decyzja w sprawie nieprzedłużenia ostatniej umowy – Żądanie przekształcenia wszystkich stosunków umownych w „umowę o pracę na czas nieokreślony" – Żądania odszkodowania za stanowiące nadużycie rozwiązanie stosunku pracy – Uwzględnienie stosunków umownych sprzed ostatniej umowy – Właściwość Sądu Unii Europejskiej) 6

2018/C 301/08 Sprawa C-213/17: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Niderlandy) – X / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie [Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 – Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego – Artykuły 17, 18, 23 i 24 – Wcześniejsze postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej toczące się w państwie członkowskim – Nowy wniosek złożony w innym państwie członkowskim – Niezłożenie wniosku o wtórne przejęcie z poszanowaniem terminów – Przekazanie zainteresowanej osoby w celu przeprowadzenia wobec niej postępowań karnych] 7

2018/C 301/09 Sprawa C-217/17 P: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 5 lipca 2018 r. – Mast-Jägermeister SE / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) [Odwołanie – Wzór wspólnotowy – Zgłoszenie do rejestracji wzorów przedstawiających kubki – Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 – Artykuł 36 ust. 1 lit. c) – Przedstawienie graficzne – Artykuły 45 i 46 – Uznanie daty zgłoszenia – Przesłanki – Rozporządzenie (WE) nr 2245/2002 – Artykuł 4 ust. 1 lit. e) i art. 10 ust. 1 i 2] 8

2018/C 301/10 Sprawa C-320/17: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Marle Participations SARL / Ministre de l'Économie et des Finances [Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 2, 9 i 168 – Działalność gospodarcza – Bezpośrednie lub pośrednie uczestnictwo spółki holdingowej w zarządzaniu jej spółkami zależnymi – Wynajem nieruchomości przez spółkę holdingową na rzecz jej spółki zależnej – Odliczenie podatku naliczonego – VAT zapłacony przez spółkę holdingową od wydatków poniesionych na nabycie udziałów lub akcji w innych przedsiębiorstwach] 8

2018/C 301/11 Sprawa C-339/17: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln – Niemcy) – Verein für lauteren Wettbewerb eV / Princesport GmbH [Odesłanie prejudycjalne – Nazewnictwo włókien tekstylnych i odnośne wymogi w dziedzinie etykietowania i oznakowywania – Rozporządzenie (UE) nr 1007/2011 – Artykuły 7 i 9 – Czyste wyroby włókiennicze – Wyroby włókiennicze składające się z wielu włókien – Sposoby etykietowania lub oznakowywania] 9

2018/C 301/12 Sprawa C-532/17: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Wolfgang Wirth i in. / Thomson Airways Ltd. [Odesłanie prejudycjalne – Transport – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 2 lit. b) – Zakres stosowania – Pojęcie „obsługującego przewoźnika lotniczego" – Umowa załogowej dzierżawy samolotu („wet lease")] 10

2018/C 301/13 Sprawa C-325/17: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 czerwca 2018 r. – Windrush Aka LLP / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Jerry Dammers (Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny znak towarowy The Specials – Rzeczywiste używanie – Zgoda właściciela znaku towarowego) 11

2018/C 301/14 Sprawa C-24/18: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság – Węgry) – István Bán / KP 2000 kft., Edit Kovács (Odesłanie prejudycjalne – Swobody podstawowe – Artykuły 49 i 63 TFUE – Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego – Artykuł 53§ 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Oczywista niedopuszczalność) 11

2018/C 301/15 Sprawa C-130/18: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 27 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – flightright GmbH / Eurowings GmbH (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 ust. 1 lit. c) – Prawo do odszkodowania w przypadku odwołania lotu – Zmiana planu podróży uniemożliwiająca pasażerowi dotarcie do miejsca docelowego w czasie poniżej dwóch godzin po planowanym czasie przylotu odwołanego lotu – Opóźnienie trwające od dwóch do trzech godzin) 12

2018/C 301/16 Sprawa C-40/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 listopada 2017 r. w sprawie T-458/16, Acquafarm / Komisja, wniesione w dniu 12 stycznia 2018 r. przez Acquafarm S.L. 12

2018/C 301/17 Sprawa C-170/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2017 r. w sprawie T-692/16, CJ / Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), wniesione w dniu 2 marca 2018 r. przez CJ 13

2018/C 301/18 Sprawa C-297/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) w dniu 2 maja 2018 r. – Humbert Jörg Köfler i in. . 14

2018/C 301/19 Sprawa C-378/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 8 czerwca 2018 r. – Landwirtschaftskammer Niedersachsen / Reinhard Westphal 14

2018/C 301/20 Sprawa C-390/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 13 czerwca 2018 r. – postępowanie karne przeciwko YA i AIRBNB Ireland UC – pozostali uczestnicy: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Valhotel 15

2018/C 301/21 Sprawa C-394/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di appello di Napoli (Włochy) w dniu 14 czerwca 2018 r. – I.G.I. Srl / Maria Grazia Cicenia i in. 15

2018/C 301/22 Sprawa C-395/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 14 czerwca 2018 r. – Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA / Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze 16

2018/C 301/23 Sprawa C-400/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) w dniu 18 czerwca 2018 r. – Infohos / Belgische Staat 17

2018/C 301/24 Sprawa C-402/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 czerwca 2018 r. – Tedeschi Srl w imieniu własnym oraz jako pełnomocnik tymczasowego związku przedsiębiorstw, Consorzio Stabile Istant Service w imieniu własnym oraz jako mocodawca tymczasowego związku przedsiębiorstw / C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza 17

2018/C 301/25 Sprawa C-405/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 19 czerwca 2018 r. – AURES Holdings a.s. / Odvolací finanční ředitelství 18

2018/C 301/26 Sprawa C-410/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif (Luxembourg) w dniu 22 czerwca 2018 r. – Nicolas Aubriet / Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche 19

2018/C 301/27 Sprawa C-416/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 26 kwietnia 2018 r. w sprawie T-190/16, Mykola Yanovych Azarov / Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 26 czerwca 2018 r. przez Mykolę Yanovycha Azarova 19

2018/C 301/28 Sprawa C-421/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Namur (Belgia) w dniu 27 czerwca 2018 r. – Ordre des avocats du barreau de Dinant / JN 20

2018/C 301/29 Sprawa C-456/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 25 kwietnia 2018 r. w sprawach połączonych T-T-554/15 i T-555/15, Węgry / Komisja Europejska, wniesione w dniu 12 lipca 2018 r. przez Węgry 21

Sąd

2018/C 301/30 Sprawa T-643/13: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Rogesa / Komisja [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Wniosek o udzielenie dostępu do informacji dotyczących ustalenia 10 % najbardziej wydajnych instalacji sektora stalowego – Odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej – Nadrzędny interes publiczny – Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 – Pojęcie informacji dotyczącej emisji do środowiska – Dochowanie terminów] 23

2018/C 301/31 Sprawa T-185/15: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Buonotourist / Komisja [Pomoc państwa – Przedsiębiorstwa obsługujące sieci połączeń autobusowych w regionie Kampania – Korzyść – Usługa w ogólnym interesie gospodarczym – Rekompensata taryf za wykonanie zobowiązań z zakresu usług publicznych wypłacona w następstwie orzeczenia sądu orzekającego w ostatniej instancji – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Pomoc nowa i pomoc istniejąca – Rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 – Przesłanki zwolnienia z obowiązku zgłoszenia – Artykuł 4 ust. 5 i art. 7 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/99 – Właściwe kompetencje Komisji i sądów krajowych w dziedzinie kontroli pomocy państwa – Powaga rzeczy osądzonej wyroku sądu krajowego wyższej instancji – Stosowanie przepisów prawa materialnego w czasie – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa] 24

2018/C 301/32 Sprawa T-186/15: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – CSTP Azienda della Mobilità / Komisja [Pomoc państwa – Przedsiębiorstwa obsługujące sieci połączeń autobusowych w regionie Kampania – Korzyść – Usługa w ogólnym interesie gospodarczym – Rekompensata taryf za wykonanie zobowiązań z zakresu usług publicznych wypłacona w następstwie orzeczenia sądu orzekającego w ostatniej instancji – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Pomoc nowa i pomoc istniejąca – Rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 – Przesłanki zwolnienia z obowiązku zgłoszenia – Artykuł 4 ust. 5 i art. 7 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/99 – Właściwe kompetencje Komisji i sądów krajowych w dziedzinie kontroli pomocy państwa – Powaga rzeczy osądzonej wyroku sądu krajowego wyższej instancji – Stosowanie przepisów prawa materialnego w czasie – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa] 25

2018/C 301/33 Sprawa T-240/16: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Klujew / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Podstawa prawna – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Prawo własności – Prawo do dobrego imienia – Zarzut niezgodności z prawem) 26

2018/C 301/34 Sprawa T-644/16: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – ClientEarth / Komisja [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty Komisji dotyczące zgodności z prawem Unii mechanizmu rozstrzygania sporów między inwestorami a państwami oraz systemu sądów ds. inwestycji w umowach handlowych Unii – Częściowa odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w zakresie stosunków międzynarodowych – Wyjątek dotyczący ochrony opinii prawnych – Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji – Nadrzędny interes publiczny] 27

2018/C 301/35 Sprawa T-707/16: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Enoitalia/EUIPO – La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy ANTONIO RUBINI – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy RUTINI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]} 27

2018/C 301/36 Sprawa T-13/17: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Europa Terra Nostra / Parlament [Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja w sprawie przyznania dotacji fundacji politycznej – Zaliczka ustalona na 33 % maksymalnej kwoty przyznanej dotacji – Obowiązek dostarczenia gwarancji bankowej dotyczącej zaliczki – Rozporządzenie finansowe – Zasady wykonania rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania – Proporcjonalność – Nadużycie władzy] 28

2018/C 301/37 Sprawa T-16/17: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – APF / Parlament [Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja w sprawie przyznania dotacji fundacji politycznej – Zaliczka ustalona na 33 % maksymalnej kwoty przyznanej dotacji – Obowiązek dostarczenia gwarancji bankowej dotyczącej zaliczki – Rozporządzenie finansowe – Zasady wykonania rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania – Proporcjonalność – Nadużycie władzy] . . . 29

2018/C 301/38 Sprawa T-54/17: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – CLF / Parlament [Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja w sprawie przyznania dotacji fundacji politycznej – Zaliczka ustalona na 33 % maksymalnej kwoty przyznanej dotacji – Obowiązek dostarczenia gwarancji bankowej dotyczącej zaliczki – Rozporządzenie finansowe – Zasady wykonania rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania – Proporcjonalność – Równość traktowania] . 29

2018/C 301/39 Sprawa T-57/17: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Pegasus / Parlament [Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja w sprawie przyznania dotacji fundacji politycznej – Zaliczka ustalona na 33 % maksymalnej kwoty przyznanej dotacji – Obowiązek dostarczenia gwarancji bankowej dotyczącej zaliczki – Rozporządzenie finansowe – Zasady wykonania rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania – Proporcjonalność – Równość traktowania] . 30

2018/C 301/40 Sprawa T-694/17: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Link Entertainment / EUIPO – García-Sanjuan Machado (SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy AVORY – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Podobieństwo usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]} . . 31

2018/C 301/41 Sprawa T-147/15: Postanowienie Sądu z dnia 28 czerwca 2018 r. – Republika Czeska/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – Środki własne Unii Europejskiej – Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich – Wniosek o zwolnienie z udostępnienia zasobów własnych – Pismo Komisji – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność) 31

2018/C 301/42 Sprawa T-478/15: Postanowienie Sądu z dnia 28 czerwca 2018 r. – Rumunia / Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – Środki własne Unii Europejskiej – Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich – Obowiązek zapłaty na rzecz Komisji kwoty odpowiadającej utracie środków własnych – Pismo Komisji – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność) 32

2018/C 301/43 Sprawa T-452/17: Postanowienie Sądu z dnia 28 czerwca 2018 r. – TL / EIOD (Skarga o stwierdzenie nieważności – Ochrona danych osobowych – Jawny charakter orzecznictwa Sądu – Wniosek o utajnienie i usunięcie ze strony internetowej wyroku Sądu – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt potwierdzający – Brak nowych istotnych okoliczności faktycznych – Oczywista niedopuszczalność) . 33

2018/C 301/44 Sprawa T-476/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 22 czerwca 2018 r. – Arysta LifeScience Netherlands / Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego – Środki ochrony roślin – Substancja czynna diflubenzuron – Warunki zatwierdzenia przed wprowadzeniem do obrotu – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru – Wyważenie interesów) 34

2018/C 301/45 Sprawa T-577/17: Postanowienie Sądu z dnia 2 lipca 2018 r. – thyssenkrupp Electrical Steel i thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – Unia celna – Zezwolenie na procedurę uszlachetniania czynnego – Ryzyko negatywnego wpływu na istotne interesy producentów Unii – Artykuł 211 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 – Badanie warunków gospodarczych – Zakres wniosków Komisji – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność) 34

2018/C 301/46 Sprawa T-719/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 22 czerwca 2018 r. – FMC / Komisja [Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego – Środki ochrony roślin – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1496 – Nieodnowienie zatwierdzenia substancji czynnej DPX KE 459 (flupyrsulfuron metylowy) – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru – Wyważenie interesów] 35

2018/C 301/47 Sprawa T-757/17: Postanowienie Sądu z dnia 26 czerwca 2018 – Kerstens / Komisja (Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowania dyscyplinarne – Wykonanie wyroku wydanego przez Sąd w następstwie odwołania – Cofnięcie decyzji nakładającą karę nagany – Podjęcie postępowań dyscyplinarnych zakończonych nałożeniem cofniętej nagany – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt niewywołujący niekorzystnych skutków – Skarga o zadośćuczynienie – Niedopełnienie wymogów postępowania poprzedzającego wniesienie skargi – Oczywista niedopuszczalność) 36

2018/C 301/48 Sprawa T-784/17 RII: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Strabag Belgium / Parlament (Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na roboty budowlane – Postanowienie o zawieszeniu wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu pięciu oferentom zamówienia, którego przedmiotem była umowa ramowa o ogólne roboty budowlane w budynkach Parlamentu w Brukseli – Wniosek o zmianę – Artykuł 159 regulaminu postępowania – Niedopuszczalność) 36

2018/C 301/49 Sprawa T-29/18: Postanowienie Sądu z dnia 4 lipca 2018 r. – Planet / Komisja [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty dotyczące umowy „Technical Assistance to Ecowas for the implementation of the 10th EDF Transport Facilitation Project II (TFP II)" – Dorozumiana odmowa dostępu – Wyraźna decyzja przyjęta po wniesieniu skargi – Cofnięcie zaskarżonego aktu – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania] 37

2018/C 301/50 Sprawa T-104/18 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 lipca 2018 r. – Fundación Tecnalia Research & Innovation / REA [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Odzyskanie wypłaconych kwot – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru] 38

2018/C 301/51 Sprawa T-244/18 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 lipca 2018 r. – Synergy Hellas / Komisja [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2002 – 2006) – Odzyskanie wypłaconych kwot – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru] 38

2018/C 301/52 Sprawa T-299/18 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Strabag Belgium / Parlament (Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na roboty budowlane – Wniosek o zawieszenie wykonania – Okres zawieszenia – Oferta rażąco niska – Fumus boni juris – Brak pilnego charakteru) 39

2018/C 301/53 Sprawa T-352/18: Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2018 r. – Germann Avocats and XJ (*) / Komisja 39

2018/C 301/54 Sprawa T-397/18: Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2018 r. – Hugo's Hotel / EUIPO – H'ugo's (Hugo's Burger Bar) 40

2018/C 301/55 Sprawa T-400/18: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2018 r. – Landesbank Baden-Württemberg / SRB 41

2018/C 301/56 Sprawa T-403/18: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2018 r. Pharmadom / EUIPO – Objectif Pharma (WS wellpharma shop) 42

2018/C 301/57 Sprawa T-414/18: Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2018 r. – Hypo Vorarlberg Bank / SRB 42

2018/C 301/58 Sprawa T-424/18: Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2018 r. – Puma / EUIPO – Carrefour (Przedstawienie krzyżujących się linii) 43

2018/C 301/59 Sprawa T-427/18: Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2018 r. – Geske / EUIPO (SATISFYERMEN) . . 44

2018/C 301/60 Sprawa T-434/18: Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2018 r. – Vans / EUIPO (ULTRARANGE) 45

2018/C 301/61 Sprawa T-447/18: Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2018 r. – TUIfly / Komisja 45

2018/C 301/62 Sprawa T-742/17: Postanowienie Sądu z dnia 3 lipca 2018 r. – Kim i in. / Rada 47

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2018/C 301/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Dz.U. C 268 z 30.7.2018.

Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Dz.U. C 249 z 16.7.2018.

Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Törvényszék – Węgry) – postępowanie wszczęte przeciwko Dánielowi Bertoldowi Ladzie

(Sprawa C-390/16) ([1])

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2008/675/WSiSW – Uwzględnienie w nowym postępowaniu karnym wyroku skazującego zapadłego uprzednio w innym państwie członkowskim – Postępowanie szczególne w sprawie uznania wyroku skazującego wydanego w innym państwie członkowskim – Rewizja i zmiana kwalifikacji prawnej wcześniejszego orzeczenia – Zasada wzajemnego uznawania – Artykuł 82 ust. 1 TFUE)

(2018/C 301/02)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szombathelyi Törvényszék

Strona w postępowaniu głównym

Dániel Bertold Lada

Sentencja

Decyzję ramową Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w związku z art. 82 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, aby uwzględnienie w jednym państwie członkowskim w toku nowego postępowania karnego wszczętego przeciwko danej osobie prawomocnego wyroku skazującego wydanego uprzednio przez sąd innego państwa członkowskiego przeciwko tej samej osobie w związku z innymi czynami było uzależnione od postępowania szczególnego w sprawie uprzedniego uznania, takiego jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, przeprowadzonego przez sądy tego pierwszego państwa członkowskiego.

([1]) Dz.U. C 350 z 26.9.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – Marcandi Limited, działająca pod firmą Madbid / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-544/16) ([1])

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 pkt 1 lit. c) – Emisja „kredytów" umożliwiających licytowanie w aukcjach internetowych – Odpłatne świadczenie usług – Transakcja uprzednia – Artykuł 73 – Podstawa opodatkowania]

(2018/C 301/03)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marcandi Limited, działająca pod firmą Madbid

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sentencja

1) *Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że emisja „kredytów", takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które pozwalają klientom operatora licytować na prowadzonych przez tego operatora aukcjach, stanowi odpłatne świadczenie usług, w których świadczeniem wzajemnym jest kwota uiszczana w zamian za te „kredyty".*

2) *Artykuł 73 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym wartość „kredytów" wykorzystanych do licytacji nie stanowi części świadczenia wzajemnego otrzymanego przez podatnika w zamian za dostawy towarów, których dokonuje na rzecz użytkowników, którzy wygrali zorganizowaną przez niego aukcję, lub użytkowników, którzy dokonali zakupu za pomocą funkcji „kup teraz" lub „osiągnięta zniżka".*

3) *Kiedy sądy jednego państwa członkowskiego, które dokonują wykładni odpowiednich przepisów prawa Unii i prawa krajowego, stwierdzą, że ta sama transakcja jest w innym państwie członkowskim odmiennie traktowana do celów podatku od wartości dodanej, mają one możliwość, a nawet obowiązek, w zależności od tego, czy ich orzeczenia podlegają zaskarżeniu w prawie krajowym, wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.*

([1]) Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 lipca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka

(Sprawa C-626/16) ([1])

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Składowanie odpadów – Dyrektywa 1999/31/WE – Istniejące składowiska odpadów – Artykuł 14 – Ostateczna decyzja dotycząca kontynuacji lub zaprzestania działalności – Artykuł 13 – Procedura zamknięcia – Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie – Niewykonanie – Artykuł 260 ust. 2 TFUE – Kary pieniężne – Okresowa kara pieniężna i ryczałt)

(2018/C 301/04)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Sanfrutos Cano i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Sentencja

1) *Nie podejmując wszystkich środków zapewniających wykonanie wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 r., Komisja/Słowacja (C-331/11, niepublikowany, EU:C:2013:271), Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.*

2) *Jeśli uchybienie stwierdzone w pkt 1 trwa nadal w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, Republika Słowacka zostaje zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej okresowej kary pieniężnej w wysokości 5 000 EUR za każdy dzień zwłoki w podjęciu środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 r., Komisja/Słowacja (C-331/11, niepublikowanego, EU:C:2013:271), od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia pełnego wykonania wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 r., Komisja/Słowacja (C-331/11, niepublikowanego, EU:C:2013:271).*

3) *Zasądza się od Republiki Słowackiej zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej kary ryczałtowej w wysokości 1 000 000 EUR.*

4) *Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 78 z 13.3.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos apeliacinis teismas – Litwa) – AB „flyLAL-Lithuanian Airlines", w likwidacji / Starptautiskā lidosta „Rīga" VAS, „Air Baltic Corporation" AS

(Sprawa C-27/17) ([1])

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Jurysdykcja szczególna – Artykuł 5 pkt 3 – Postępowanie, którego przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego – Miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę – Miejsce urzeczywistnienia się szkody i miejsce zdarzenia powodującego powstanie szkody – Żądanie naprawienia szkody, jaka miała zostać spowodowana w wyniku zachowań antykonkurencyjnych stosowanych w różnych państwach członkowskich – Artykuł 5 pkt 5 – Działalność filii – Pojęcie]

(2018/C 301/05)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos apeliacinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AB „flyLAL-Lithuanian Airlines”, w likwidacji

Strona pozwana: Starptautiskā lidosta„Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation AS”

Przy udziale: „ŽIA Valda” AB, „VA Reals” AB, Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Sentencja

1) *Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w ramach powództwa o naprawienie szkody spowodowanej w wyniku zachowań antykonkurencyjnych „miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” obejmuje – w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym – w szczególności miejsce urzeczywistnienia się utraty dochodu polegającej na utracie sprzedaży, to jest miejsce rynku, na który miały wpływ owe zachowania, i na którym – jak twierdzi osoba poszkodowana – poniosła ona te straty.*

2) *Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w ramach powództwa o naprawienie szkody spowodowanej w wyniku zachowań antykonkurencyjnych pojęcie „miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” może być rozumiane albo jako miejsce zawarcia porozumienia antykonkurencyjnego sprzecznego z art. 101 TFUE, albo jako miejsce, w którym były proponowane i stosowane drapieżne ceny, jeżeli praktyki te stanowiły naruszenie w świetle art. 102 TFUE.*

3) *Artykuł 5 pkt 5 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „spra[w] dotyczących sporów wynikających z działalności filii” obejmuje powództwo o odszkodowanie z tytułu szkody, jaka miała zostać spowodowana wskutek nadużycia pozycji dominującej polegającego na stosowaniu drapieżnych cen, w przypadku gdy filia przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą uczestniczyła w rzeczywisty i istotny sposób w tej praktyce stanowiącej nadużycie.*

([1]) Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – NN A/S / Skatteministeriet

(Sprawa C-28/17) ([1])

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Podatek dochodowy od osób prawnych – Krajowe uregulowanie podatkowe uzależniające przeniesienie strat poniesionych przez znajdujący się na terytorium krajowym stały zakład spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim na spółkę będącą rezydentem, należącą do tej samej grupy, od warunku dotyczącego niemożliwości wykorzystania strat na potrzeby zagranicznego podatku)

(2018/C 301/06)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NN A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie sprzeciwia się on przepisom krajowym, takim jak omawiane w postępowaniu głównym, na podstawie których będącym rezydentami spółkom grupy zezwala się na odliczenie od ich zintegrowanego wyniku finansowego strat będącego rezydentem stałego zakładu spółki zależnej niebędącej rezydentem tej grupy jedynie w przypadku, w którym przepisy znajdujące zastosowanie w państwie członkowskim, w którym owa spółka zależna ma swoją siedzibę, nie pozwalają na odliczenie tych strat od wyniku finansowego tej spółki, jeżeli stosowanie tych przepisów jest powiązane ze stosowaniem konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania zezwalającej w tym ostatnim państwie członkowskim na odliczenie od podatku dochodowego należnego od spółki zależnej kwoty odpowiadającej podatkowi zapłaconemu w państwie członkowskim, na terytorium którego ów stały zakład jest położony, z tytułu działalności tego zakładu. Niemniej jednak art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on takim przepisom, jeżeli ich stosowanie skutkuje pozbawieniem tej grupy wszelkiej rzeczywistej możliwości odliczenia wspomnianych strat od jej zintegrowanego wyniku finansowego, podczas gdy zaliczenie tych samych strat na poczet wyniku finansowego spółki zależnej jest niemożliwe w państwie członkowskim, na terytorium którego ma ona swoją siedzibę, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego.

([1]) Dz.U. C 121 z 18.04.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2018 r. – Liam Jenkinson / Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Eulex Kosowo

(Sprawa C-43/17 P) ([1])

(Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Personel misji międzynarodowych Unii Europejskiej – Jurysdykcja w sporach dotyczących umów o pracę – Kolejne umowy o pracę na czas określony – Klauzule arbitrażowe wskazujące w ostatniej umowie jurysdykcję sądów Unii a w umowach wcześniejszych jurysdykcję sądów w Brukseli (Belgia) – Decyzja w sprawie nieprzedłużenia ostatniej umowy – Żądanie przekształcenia wszystkich stosunków umownych w „umowę o pracę na czas nieokreślony" – Żądania odszkodowania za stanowiące nadużycie rozwiązanie stosunku pracy – Uwzględnienie stosunków umownych sprzed ostatniej umowy – Właściwość Sądu Unii Europejskiej)

(2018/C 301/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Liam Jenkinson (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro i M. Bishop, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo G. Gattinara, L. Radu Bouyon i S. Bartelt, pełnomocnicy, następnie G. Gattinara, A. Aresu i Radu Bouyon, pełnomocnicy), Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) (przedstawiciele: S. Marquardt, R. Spac i E. Orgován, pełnomocnicy), Eulex Kosowo (przedstawiciele: adwokat M. Vicente Hernandez, a następnie adwokat E. Raoult)

Sentencja

1) *Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 listopada 2016 r., Jenkinson/Rada i in. (T-602/15, EU:T:2016:660), zostaje uchylone.*

2) *Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.*

3) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

([1]) Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Niderlandy) – X / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-213/17) ([1])

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 – Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego – Artykuły 17, 18, 23 i 24 – Wcześniejsze postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej toczące się w państwie członkowskim – Nowy wniosek złożony w innym państwie członkowskim – Niezłożenie wniosku o wtórne przejęcie z poszanowaniem terminów – Przekazanie zainteresowanej osoby w celu przeprowadzenia wobec niej postępowań karnych]

(2018/C 301/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sentencja

1) *Artykuł 23 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, w którym został złożony nowy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, jest odpowiedzialne za jego rozpatrzenie, jeżeli państwo to nie złożyło wniosku o wtórne przejęcie z poszanowaniem terminów określonych w art. 23 ust. 2 tego rozporządzenia, w sytuacji gdy, po pierwsze, inne państwo członkowskie było odpowiedzialne za rozpatrzenie złożonych wcześniej wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, a po drugie, po upływie tych terminów decyzja, którą oddalono jeden z tych wniosków, nadal była przedmiotem postępowania odwoławczego zawisłego przed sądem w tym państwie członkowskim.*

2) *Artykuł 18 ust. 2 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że złożenie przez państwo członkowskie wniosku o wtórne przejęcie obywatela państwa trzeciego, który bez prawa pobytu przebywa na jego terytorium, nie powoduje konieczności zawieszenia przez to państwo członkowskie postępowania w sprawie złożonej wcześniej skargi wniesionej na decyzję o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, a następnie umorzenia tego postępowania w razie zaakceptowania tego wniosku przez państwo członkowskie, do którego kierowany jest wniosek o wtórne przejęcie.*

3) *Artykuł 24 ust. 5 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, państwo członkowskie składające wniosek o wtórne przejęcie na podstawie art. 24 tego rozporządzenia, po upływie w państwie członkowskim, do którego kierowany jest ów wniosek, terminów określonych w art. 23 ust. 2 tego rozporządzenia, nie ma obowiązku poinformowania organów tego ostatniego państwa członkowskiego o toczącym się przed sądem tego pierwszego państwa członkowskiego postępowaniu w sprawie skargi wniesionej na decyzję o oddaleniu złożonego wcześniej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.*

4) *Artykuł 17 ust. 1 oraz art. 24 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym w momencie wydania decyzji o przekazaniu, na mocy której osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej zostaje przekazana przez pierwsze państwo członkowskie drugiemu państwu członkowskiemu w celu wykonania europejskiego nakazu aresztowania i przebywa na terytorium tego drugiego państwa członkowskiego bez złożenia w nim nowego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, to drugie państwo członkowskie może skutecznie wystąpić do pierwszego państwa członkowskiego o wtórne przejęcie tej osoby i nie musi samo rozpatrywać jego wniosku.*

([1]) Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 5 lipca 2018 r. – Mast-Jägermeister SE / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

(Sprawa C-217/17 P) ([1])

[Odwołanie – Wzór wspólnotowy – Zgłoszenie do rejestracji wzorów przedstawiających kubki – Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 – Artykuł 36 ust. 1 lit. c) – Przedstawienie graficzne – Artykuły 45 i 46 – Uznanie daty zgłoszenia – Przesłanki – Rozporządzenie (WE) nr 2245/2002 – Artykuł 4 ust. 1 lit. e) i art. 10 ust. 1 i 2]

(2018/C 301/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mast-Jägermeister SE (przedstawiciel: C. Drzymalla, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *Mast-Jägermeister SE zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Marle Participations SARL / Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-320/17) ([1])

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 2, 9 i 168 – Działalność gospodarcza – Bezpośrednie lub pośrednie uczestnictwo spółki holdingowej w zarządzaniu jej spółkami zależnymi – Wynajem nieruchomości przez spółkę holdingową na rzecz jej spółki zależnej – Odliczenie podatku naliczonego – VAT zapłacony przez spółkę holdingową od wydatków poniesionych na nabycie udziałów lub akcji w innych przedsiębiorstwach]

(2018/C 301/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marle Participations SARL

Strona przeciwna: Ministre de l'Économie et des Finances

Sentencja

1) *Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że wynajem nieruchomości przez spółkę holdingową na rzecz jej spółki zależnej stanowi „uczestnictwo w zarządzaniu" tą ostatnią spółką, które należy uznać za działalność gospodarczą w rozumieniu art. 9 ust. 1 owej dyrektywy, rodzącą prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) od wydatków poniesionych przez spółkę w celu nabycia udziałów lub akcji tej spółki zależnej, gdy to świadczenie usług ma charakter stały, jest realizowane odpłatnie i podlega opodatkowaniu, czyli gdy ów wynajem nie był zwolniony, oraz gdy istnieje bezpośredni związek pomiędzy usługą wyświadczoną przez usługodawcę a otrzymanym od usługobiorcy ekwiwalentem świadczenia. Koszty związane z nabyciem udziałów lub akcji w spółkach zależnych poniesione przez spółkę holdingową biorącą udział w zarządzaniu tymi spółkami poprzez wynajmowanie im nieruchomości i w związku z tym wykonującą działalność gospodarczą powinny być uważane za należące do kosztów ogólnych tej spółki holdingowej, a VAT zapłacony od tych kosztów, co do zasady, powinien podlegać pełnemu odliczeniu.*

2) *Koszty związane z nabyciem udziałów lub akcji w spółkach zależnych poniesione przez spółkę holdingową biorącą udział w zarządzaniu tylko niektórymi z tych spółek i w związku z tym niewykonującą działalności gospodarczej względem pozostałych powinny być uważane za należące do kosztów ogólnych tej spółki holdingowej jedynie częściowo, co oznacza, że VAT zapłacony od tych kosztów może zostać odliczony tylko proporcjonalnie do kosztów należących do działalności gospodarczej, zgodnie z kryteriami podziału określonymi przez państwa członkowskie, które przy korzystaniu z tego uprawnienia powinny uwzględniać cel i systematykę rzeczonej dyrektywy i na tej podstawie określić sposób obliczania obiektywnie odzwierciedlający część wydatków faktycznie przypadających odpowiednio na działalność gospodarczą i działalność niemającą charakteru gospodarczego, czego zbadanie należy do sądu krajowego.*

([1]) Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln – Niemcy) – Verein für lauteren Wettbewerb eV / Princesport GmbH

(Sprawa C-339/17) ([1])

[Odesłanie prejudycjalne – Nazewnictwo włókien tekstylnych i odnośne wymogi w dziedzinie etykietowania i oznakowywania – Rozporządzenie (UE) nr 1007/2011 – Artykuły 7 i 9 – Czyste wyroby włókiennicze – Wyroby włókiennicze składające się z wielu włókien – Sposoby etykietowania lub oznakowywania]

(2018/C 301/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für lauteren Wettbewerb eV

Strona pozwana: Princesport GmbH

Sentencja

1) *Artykuł 4 oraz art. 14 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE w związku z motywem 10 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że nakładają one ogólny obowiązek etykietowania lub oznakowywania w celu podania składu surowcowego wszystkich wyrobów włókienniczych, w tym wyrobów włókienniczych, które zdefiniowano w art. 7 wskazanego rozporządzenia.*

2) *Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1007/2011 należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on, aby na etykiecie lub oznakowaniu czystego wyrobu włókienniczego umieszczone było jedno z trzech wskazanych w tym przepisie określeń, a mianowicie „100 %", „czysty" lub „wykonany w całości z". W wypadku posłużenia się tymi określeniami mogą one być ze sobą łączone.*

3) *Artykuł 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1007/2011 należy interpretować w ten sposób, że obowiązek wskazywania na etykiecie lub oznakowaniu nazwy i zawartości procentowej w masie całkowitej wszystkich włókien, z których składa się dany wyrób włókienniczy, nie ma zastosowania do czystego wyrobu włókienniczego.*

([1]) Dz.U. C 283 z 28.8.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Wolfgang Wirth i in. / Thomson Airways Ltd.

(Sprawa C-532/17) ([1])

[Odesłanie prejudycjalne – Transport – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 2 lit. b) – Zakres stosowania – Pojęcie „obsługującego przewoźnika lotniczego" – Umowa załogowej dzierżawy samolotu („wet lease")]

(2018/C 301/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Wolfgang Wirth, Theodor Mülder, Ruth Mülder, Gisela Wirth

Strona pozwana: Thomson Airways Ltd.

Sentencja

Pojęcie „obsługującego przewoźnika lotniczego" w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, a w szczególności jego art. 2 lit. b), należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono przewoźnika lotniczego, takiego jak w postępowaniu głównym, który wydzierżawia innemu przewoźnikowi lotniczemu samolot wraz załogą w ramach umowy załogowej dzierżawy samolotu („wet lease"), ale nie ponosi odpowiedzialności operacyjnej za loty również wówczas, gdy potwierdzenie rezerwacji miejsca w samolocie wydane pasażerom wskazuje, że lot jest wykonywany przez tego pierwszego przewoźnika.

([1]) Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 czerwca 2018 r. – Windrush Aka LLP / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Jerry Dammers

(Sprawa C-325/17) ([1])

(Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny znak towarowy The Specials – Rzeczywiste używanie – Zgoda właściciela znaku towarowego)

(2018/C 301/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Windrush Aka LLP (przedstawiciele: S. Malynicz, QC, upełnomocniony przez S. Britton i S. Tregeara, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: D. Botis i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy), Jerry Dammers (przedstawiciele: B. Brandreth, barrister, upełnomocniony przez C. Fehler, solicitor)

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne.*

2) *Windrush Aka LLP zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság – Węgry) – István Bán / KP 2000 kft., Edit Kovács

(Sprawa C-24/18) ([1])

(Odesłanie prejudycjalne – Swobody podstawowe – Artykuły 49 i 63 TFUE – Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego – Artykuł 53§ 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Oczywista niedopuszczalność)

(2018/C 301/14)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: István Bán

Strona pozwana: KP 2000 kft., Edit Kovács

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (sąd dla okręgów drugiego i trzeciego w Budapeszcie, Węgry) na mocy postanowienia z dnia 12 grudnia 2017 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

([1]) Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 27 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – flightright GmbH / Eurowings GmbH

(Sprawa C-130/18) ([1])

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 ust. 1 lit. c) – Prawo do odszkodowania w przypadku odwołania lotu – Zmiana planu podróży uniemożliwiająca pasażerowi dotarcie do miejsca docelowego w czasie poniżej dwóch godzin po planowanym czasie przylotu odwołanego lotu – Opóźnienie trwające od dwóch do trzech godzin)

(2018/C 301/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: flightright GmbH

Strona pozwana: Eurowings GmbH

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 lit. c) pkt iii) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że pasażer, który został poinformowany o odwołaniu lotu w okresie krótszym, niż siedem dni przed planowym czasem odlotu ma prawo do odszkodowania przewidziane w tym przepisie w przypadku, gdy zmiana planu podróży zaproponowana przez przewoźnika umożliwi mu dotarcie do miejsca docelowego w czasie powyżej dwóch godzin, ale poniżej trzech godzin po planowanym czasie przylotu odwołanego lotu.

([1]) Dz.U. C 182 z 28.05.2018 r.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 listopada 2017 r. w sprawie T-458/16, Acquafarm / Komisja, wniesione w dniu 12 stycznia 2018 r. przez Acquafarm S.L.

(Sprawa C-40/18 P)

(2018/C 301/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Acquafarm S.L. (przedstawiciel: A. Pérez Moreno, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) odrzucił odwołanie i obciążył Acquafarm S.L. kosztami postępowania.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2017 r. w sprawie T-692/16, CJ / Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), wniesione w dniu 2 marca 2018 r. przez CJ

(Sprawa C-170/18 P)

(2018/C 301/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: CJ (przedstawiciel: V. Kolias, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. wydanego w sprawie CJ/ECDC, T-692/16, (ECLI:EU:T:2017:894);

— w konsekwencji, na wypadek gdyby odwołanie uznano za zasadne, stwierdzenie nieważności nowej decyzji o zwolnieniu z dnia 2 grudnia 2015 r. i przyznanie wnoszącemu odwołanie dochodzonych przed Sądem wynagrodzenia oraz odszkodowania pieniężnego, wraz z odsetkami;

— obciążenie ECDC kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Sąd dokonał błędnej wykładni argumentacji wnoszącego odwołanie, przeinaczył dowody i popełnił błąd, dokonując kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych i stwierdzając, że okoliczności nie zmieniły się istotnie między datą publikacji unieważnionej decyzji o zwolnieniu a datą przyjęcia nowej decyzji o zwolnieniu, tak aby uniemożliwić ECDC ponowne przyjęcie unieważnionej decyzji o zwolnieniu.

Zarzut drugi dotyczy tego, że Sąd dokonał błędnej wykładni argumentacji wnoszącego odwołanie, przedstawił niewystarczające uzasadnienie, popełnił błąd w ramach kwalifikacji prawnej i dokonał błędnej wykładni art. 266 TFUE, stwierdzając, że nowa decyzja o zwolnieniu nie jest nieproporcjonalna na mocy art. 5 ust. 4 traktatu UE.

Zarzut trzeci dotyczy tego, że Sąd przyjął istnienie zbyt szerokiej powagi rzeczy osądzonej.

Zarzut czwarty dotyczy tego, że Sąd:

— dokonał błędnej wykładni wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej CJ/ECDC wydanego w sprawach połączonych F-159/12 i F-161/12 oraz zbyt szerokiej wykładni powagi rzeczy osądzonej związanej z tym wyrokiem;

— dokonał błędnej wykładni art. 22a ust. 3 regulaminu dotyczącego ochrony osób sygnalizujących nadużycia, nie stosując go skutecznie.

Piąty zarzut dotyczy tego, że Sąd dokonał błędnej wykładni zasady odpowiedzialności pozaumownej Unii – posiłkowo, że dokonał błędnej kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych, gdy stwierdził, że zaskarżonej decyzji nie uzasadniono w sposób wyrządzający krzywdę wnoszącemu odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) w dniu 2 maja 2018 r. – Humbert Jörg Köfler i in.

(Sprawa C-297/18)

(2018/C 301/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Uczestnik postępowania: Finanzpolizei

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 47 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on normie krajowej, która przewiduje za popełnienie przestępstw nieumyślnych grzywny o nieograniczonej wysokości, w szczególności wysokie kary minimalne i wieloletnie zastępcze kary pozbawienia wolności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 8 czerwca 2018 r. – Landwirtschaftskammer Niedersachsen / Reinhard Westphal

(Sprawa C-378/18)

(2018/C 301/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Druga strona postępowania: Reinhard Westphal

Pytania prejudycjalne

1) Czy przedawnienie w rozumieniu art. 49 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 ([1]) rozpoczyna bieg wraz z zapłatą pomocy lub czy początek przedawnienia następuje zgodnie z art. 3 ust. 1, tu: akapit drugi zdanie pierwsze rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 ([2])?

2) Czy przepisy dotyczące przedawnienia zawarte w art. 49 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 bądź w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 są przepisami nakładającymi kary administracyjne w rozumieniu art. 2 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95?

3) Czy art. 52a rozporządzenia (WE) nr 2419/2001, który przewiduje retroaktywne stosowanie przepisu dotyczącego przedawnienia zawartego w art. 49 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001, może być także analogicznie stosowany do art. 49 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001?

Jeżeli art. 3 ust. 1 akapit drugi zdanie pierwsze rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 znajduje zastosowanie (pytanie pierwsze), nie ma potrzeby udzielenia odpowiedzi na dalsze pytania; jeżeli przepis ten nie znajduje zastosowania, pytanie trzecie staje się bezprzedmiotowe, o ile na pytanie drugie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca.

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92; Dz.U. 2001, L 327, s. 11.

(2) Rozporządzenie Rady (WE, EURATOM) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich; Dz.U. 1995, L 312, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 13 czerwca 2018 r. – postępowanie karne przeciwko YA i AIRBNB Ireland UC – pozostali uczestnicy: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Valhotel

(Sprawa C-390/18)

(2018/C 301/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu głównym

YA i AIRBNB Ireland UC

Pozostali uczestnicy: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Valhotel

Pytania prejudycjalne

1) Czy usługi świadczone we Francji przez spółkę Airbnb Ireland UC za pośrednictwem platformy elektronicznej prowadzonej z Irlandii korzystają ze swobody świadczenia usług, o której mowa w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. (1)?

2) Czy wprowadzające ograniczenia normy prawne odnoszące się do wykonywania zawodu agenta nieruchomości we Francji wprowadzone przez ustawę nr 70–9 z dnia 2 stycznia 1970 r. dotyczącą pośredników w dziedzinie obrotu nieruchomościami, zwaną „ustawą Hoguet" są skuteczne wobec spółki Airbnb Ireland UC?

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di appello di Napoli (Włochy) w dniu 14 czerwca 2018 r. – I.G.I. Srl / Maria Grazia Cicenia i in.

(Sprawa C-394/18)

(2018/C 301/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di appello di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: I.G.I. Srl

Druga strona postępowania: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Pytania prejudycjalne

1) Czy wierzyciele spółki dzielonej, których wierzytelności pochodzą sprzed podziału i którzy nie skorzystali ze środka prawnego w postaci sprzeciwu na podstawie art. 2503 kodeksu cywilnego (a zatem z instrumentu ochrony wprowadzonego w wykonaniu art. 12 dyrektywy [82/891/EWG] ([1])), mogą wnieść powództwo o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej na podstawie art. 2901 kodeksu cywilnego po dokonaniu podziału w celu uzyskania stwierdzenia bezskuteczności podziału wobec nich, a zatem w celu zapewnienia sobie uprzywilejowania w postępowaniu egzekucyjnym wobec wierzycieli spółki przejmującej lub spółek przejmujących oraz zapewnienia sobie pierwszeństwa przed wspólnikami tych spółek?

2) Czy pojęcie nieważności zawarte w art. 19 dyrektywy odnosi się wyłącznie do postępowań dotyczących ważności aktu podziału czy również do tych, które mimo że nie dotyczą ważności aktu, określają bezskuteczność względną tego aktu lub niemożność powołania się na ten akt?

([1]) Szósta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych (Dz.U. L 378, s. 47).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 14 czerwca 2018 r. – Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA / Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sprawa C-395/18)

(2018/C 301/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA

Strona przeciwna: Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 57 i 71 ust. 6 dyrektywy 2014/24/UE ([1]), stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis, o którym mowa w art. 80 ust. 5 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 50 z 2016 r., przewidującemu wykluczenie wykonawcy-oferenta w przypadku stwierdzenia w toku postępowania przetargowego występowania podstawy wykluczenia jednego z trzech podwykonawców wskazanych w ofercie, zamiast zobowiązania oferenta do zastąpienia wskazanego podwykonawcy?

2) Ewentualnie, jeżeli Trybunał Sprawiedliwości uzna, że państwo członkowskie ma możliwość wykluczenia oferenta, czy zasada proporcjonalności, określona w art. 5 Traktatu UE, przywołana w motywie 101 dyrektywy 2014/24/UE, i wskazana przez Trybunał Sprawiedliwości jako ogólna zasada prawa Unii Europejskiej, stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis zawarty w art. 80 ust. 5 dekretu ustawodawczego nr 50 z 2016 r., stanowiącemu, że w przypadku stwierdzenia w toku postępowania przetargowego występowania podstawy wykluczenia dotyczącej wskazanego podwykonawcy, w każdym przypadku powinna zostać wydana decyzja o wykluczeniu wykonawcy-oferenta, nawet jeśli są inni niewykluczeni podwykonawcy spełniający wymagania niezbędne do wykonania usług, które mają zostać zlecone podwykonawcom, lub w przypadku, gdy wykonawca-oferent oświadczy, że rezygnuje z podwykonawstwa, gdyż sam spełnia wymagania dotyczące wykonania usług?

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) w dniu 18 czerwca 2018 r. – Infohos / Belgische Staat

(Sprawa C-400/18)

(2018/C 301/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Infohos

Strona przeciwna: Belgische Staat

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 część A ust. 1 lit. f) dyrektywy 77/388/EWG ([1]) z dnia 17 maja 1977 r., obecnie art. 132 pkt 1 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE ([2]) z dnia 28 listopada 2006 r. należy interpretować w ten sposób, iż pozwala on państwom członkowskim dodać do określonego tam zwolnienia warunek wyłączności, w wyniku czego niezależna grupa osób świadcząca usługi także osobom niebędącym członkami tej grupy podlega VAT w całości, również z tytułu usług świadczonych jej członkom?

([1]) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).

([2]) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 czerwca 2018 r. – Tedeschi Srl w imieniu własnym oraz jako pełnomocnik tymczasowego związku przedsiębiorstw, Consorzio Stabile Istant Service w imieniu własnym oraz jako mocodawca tymczasowego związku przedsiębiorstw / C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza

(Sprawa C-402/18)

(2018/C 301/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Tedeschi Srl w imieniu własnym oraz jako pełnomocnik tymczasowego związku przedsiębiorstw, Consorzio Stabile Istant Service w imieniu własnym oraz jako mocodawca tymczasowego związku przedsiębiorstw

Druga strona postępowania: Università degli Studi di Roma La Sapienza

Druga strona postępowania oraz wnosząca odwołanie wzajemne: C.M. Service Srl

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług zawarte w art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), art. 25 dyrektywy 2004/18 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31. marca 2004 r ([1]). i art. 71 dyrektywy 2014/24 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. ([2]), które nie przewidują ograniczeń w zakresie podwykonawstwa i obniżania cen stosowanych względem podwykonawców, oraz ustanowiona w prawie Unii zasada proporcjonalności sprzeciwiają się stosowaniu przepisów krajowych dotyczących zamówień publicznych, takich jak przepis włoski zawarty w art. 118 ust. 2 i 4 decreto legislativo nr 163 z dnia 12 kwietnia 2006 r., zgodnie z którym podwykonawstwo nie może przekroczyć 30 % całkowitej wartości zamówienia, a wykonawca musi stosować w odniesieniu do usług powierzonych podwykonawcom, te same ceny jednostkowe określone w zamówieniu, z zastosowaniem obniżenia cen nie przekraczającego 20 %?

([1]) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

([2]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 19 czerwca 2018 r. – AURES Holdings a.s. / Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-405/18)

(2018/C 301/25)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AURES Holdings a.s.

Strona przeciwna: Odvolací finanční ředitelství

Pytania prejudycjalne

1) Czy swoboda przedsiębiorczości w rozumieniu art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ([1]) obejmuje swym zakresem, bez konieczności czynienia dalszych ustaleń, samo przeniesienie miejsca sprawowania zarządu spółką z jednego państwa członkowskiego do drugiego?

2) W razie udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi twierdzącej, to czy w sprzeczności z art. 49, 52 i 54 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej pozostaje regulacja krajowa, która w sytuacji przeniesienia miejsca wykonywania działalności gospodarczej, bądź, ewentualnie, miejsca sprawowania zarządu do Republiki Czeskiej nie umożliwia podmiotowi z innego państwa członkowskiego odliczenia straty podatkowej powstałej w tym innym państwie członkowskim?

([1]) Dz.U. 2012, C 326, s. 47

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif (Luxembourg) w dniu 22 czerwca 2018 r. – Nicolas Aubriet / Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(Sprawa C-410/18)

(2018/C 301/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nicolas Aubriet

Strona pozwana: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Pytania prejudycjalne

Czy warunek nakładany na studentów niemających miejsca zamieszkania w Wielkim Księstwie Luksemburga w art. 3 pkt 5 lit. b znowelizowanej ustawy z dnia 24 lipca 2014 r. o pomocy finansowej państwa na naukę w szkole wyższej, bez uwzględnienia jakiegokolwiek innego kryterium powiązania, mianowicie warunek polegający na byciu dziećmi pracowników, którzy byli zatrudnieni lub prowadzili działalność na własny rachunek w Luksemburgu przez okres co najmniej pięciu lat na przestrzeni siedmioletniego okresu odniesienia w chwili złożenia wniosku o pomoc finansową, jest konieczny do osiągnięcia celu zamierzonego przez ustawodawcę luksemburskiego, a mianowicie spowodowania zwiększenia proporcji osób posiadających dyplom ukończenia szkoły wyższej?

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 26 kwietnia 2018 r. w sprawie T-190/16, Mykola Yanovych Azarov / Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 26 czerwca 2018 r. przez Mykolę Yanovycha Azarova

(Sprawa C-416/18 P)

(2018/C 301/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mykola Yanovych Azarov (przedstawiciele: adwokaci A. Egger i G. Lansky)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 26 kwietnia 2018 r., sprawa T-190/16;

— wydanie prawomocnego orzeczenia w sporze i stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/318 z dnia 4 marca 2016 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ([1]) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/311 z dnia 4 marca 2016 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ([2]) w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie, a także obciążenie Rady kosztami postępowania przed Sądem i przed Trybunałem;

— posiłkowo, przekazanie sprawy do Sądu, aby wydał on orzeczenie zgodnie z oceną prawną przedstawioną w orzeczeniu Trybunału, i orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

1. Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie naruszyła praw podstawowych. Sąd przeprowadził nieprawidłową ocenę naruszenia prawa własności i prawa do wykonywania działalności gospodarczej. W szczególności Sąd błędnie orzekł, że środki są odpowiednie i proporcjonalne. Ponadto Sąd naruszył procedurę i uprawnienia proceduralne.

2. Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie dopuściła się nadużycia w ramach przeprowadzonej oceny. Po pierwsze, Sąd nie przeprowadził żadnej konkretnej kontroli dotyczącej wnoszącego odwołanie. Po drugie, Sąd przyjął błędne założenie, iż brak konkretnych dowodów nie jest istotny.

3. Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie naruszyła prawa do dobrej administracji. Po pierwsze, przedstawione przez Sąd rozważania dotyczące obowiązku bezstronności Rady są błędne. Po drugie, Sąd naruszył zakres obowiązku uzasadnienia.

4. Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie popełniła żadnego „oczywistego błędu w ocenie".

5. Przedstawiając wyłącznie politycznie uzasadnienie, Sąd naruszył prawo do rzetelnego procesu.

([1]) Dz.U. 2016, L 60, s. 76.
([2]) Dz.U. 2016, L 60, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Namur (Belgia) w dniu 27 czerwca 2018 r. – Ordre des avocats du barreau de Dinant / JN

(Sprawa C-421/18)

(2018/C 301/28)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Namur

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ordre des avocats du barreau de Dinant

Strona pozwana: JN

Pytania prejudycjalne

Czy powództwo izby adwokackiej, mające za przedmiot zasądzenie od jednego z jej członków zapłaty należnych izbie, rocznych składek członkowskich stanowi powództwo „w spraw[ie] dotycząc[ej] umowy" w rozumieniu art. 7 pkt1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ([1])?

([1]) Dz.U. L 351, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 25 kwietnia 2018 r. w sprawach połączonych T-T-554/15 i T-555/15, Węgry / Komisja Europejska, wniesione w dniu 12 lipca 2018 r. przez Węgry

(Sprawa C-456/18 P)

(2018/C 301/29)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i G. Koós, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Przez swoje odwołanie Węgry wnoszą do Trybunału Sprawiedliwości o:

— Stwierdzenie nieważności wyroku wydanego przez Sąd w dniu 25 kwietnia 2018 r. w sprawach połączonych T-554/15 i T-555/15.

— Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2015) 4805 z dnia 15 lipca 2015 r. w sprawie węgierskiej składki na cele zdrowotne płaconej przez przedsiębiorstwa sektora tytoniowego w zakresie, w jakim nakazuje ona zawieszenie stosowania progresywnych stawek składki na cele zdrowotne, jak i obniżania tej składki w przypadku inwestycji, które zostały ustalone przez dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. törvény (ustawę nr XCIV z 2014 r. w sprawie składki zdrowotnej na 2015 r. płaconej przez przedsiębiorstwa sektora tytoniowego), przyjętej przez parlament węgierski.

— Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2015) 4808 z dnia 15 lipca 2015 r. w sprawie zmiany w2014 r. stawki opłaty z tytułu kontroli łańcucha żywnościowego na Węgrzech w zakresie, w jakim nakazuje ona zawieszenie stosowania progresywnych stawek opłaty z tytułu kontroli łańcucha żywnościowego.

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Węgierski rząd opiera swoje odwołanie zasadniczo na trzech argumentach zgodnie z kryteriami wypracowanymi przez Trybunał w jego orzecznictwie.

Po pierwsze, rząd węgierski opiera swoje odwołanie na tym, że Sąd naruszył prawo badając podstawy skargi, które były ze sobą powiązane.

Po drugie, Sąd dokonał błędnej i nieprawidłowej wykładni art. 296 TFUE i art. 41 ust. 1 Karty w zakresie obowiązku uzasadnienia.

Po trzecie, rząd węgierski wskazuje na błąd w ustaleniu, który doprowadził do nieprawidłowego rozważenia zarzutów przedstawionych przez Węgry i do nieprawidłowej interpretacji argumentów przedstawionych w skardze.

Zdaniem węgierskiego rządu Komisja nie przestrzegała w pełni właściwych przepisów proceduralnych oraz przepisów dotyczących uzasadnienia przy wydawaniu spornych decyzji, brak było prawidłowości w ustaleniach faktycznych i Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ustaleniach i przekroczyła swoje kompetencje. Pomimo, że zbadanie wszystkich powyższych okoliczności należało do kompetencji Sądu, to jednak z naruszeniem prawa nie dokonał on takiej oceny.

Węgierski rząd twierdzi w konsekwencji, że Sąd, po pierwsze dokonał błędnej interpretacji art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) 659/1999 ([1]) i w sposób nieprawidłowy zastosował orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące tego artykułu. Po drugie, Sąd dopuścił się błędu w ustaleniach, dokonując nieprawidłowej, zdaniem węgierskiego rządu, oceny zarzutu związanego z wymogami zasad proporcjonalności i równego traktowania, a także wyciągnął nieprawidłowy wniosek, iż zgodność ze wcześniejszymi decyzjami i praktyką Komisji nie była istotna z punktu widzenia pewności prawa. W analogiczny sposób Sąd nie dokonał prawidłowej interpretacji twierdzenia rządu węgierskiego odnośnie do zaistnienia warunków pomocy państwa, a także zignorował owo twierdzenie mające znaczenie dla zawieszenia. Wreszcie Sąd nie wykonał również obowiązku uzasadnienia przy wyciąganiu wniosku, przeciwnego do kryterium przyjętego przez Komisję w trakcie całego postępowania, iż przesłanką zawieszenia w decyzjach było to, iż brak było woli wykonania przez Węgry oraz że zostało to w sposób wystarczający wykazane przez Komisję w decyzjach.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. 1999, L 83, s. 1).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Rogesa / Komisja

(Sprawa T-643/13) ([1])

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Wniosek o udzielenie dostępu do informacji dotyczących ustalenia 10 % najbardziej wydajnych instalacji sektora stalowego – Odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej – Nadrzędny interes publiczny – Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 – Pojęcie informacji dotyczącej emisji do środowiska – Dochowanie terminów]

(2018/C 301/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci, S. Altenschmidt i P.A. Schütter)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Clotuche-Duvieusart i B. Martenczuk, następnie F. Clotuche-Duvieusart i H. Krämer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 25 września 2013 r. w sprawie odmowy udzielenia skarżącej dostępu do dokumentów zawierających informacje dotyczące podstaw obliczeń wykorzystanych przez Komisję do ustalenia 10 % najbardziej wydajnych instalacji, które posłużyły za punkt wyjścia podczas określenia zasad ustalania wskaźników ex ante zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. 2003, L 275, s. 32).

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 45 z 15.2.2014.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Buonotourist / Komisja

(Sprawa T-185/15) ([1])

[Pomoc państwa – Przedsiębiorstwa obsługujące sieci połączeń autobusowych w regionie Kampania – Korzyść – Usługa w ogólnym interesie gospodarczym – Rekompensata taryf za wykonanie zobowiązań z zakresu usług publicznych wypłacona w następstwie orzeczenia sądu orzekającego w ostatniej instancji – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Pomoc nowa i pomoc istniejąca – Rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 – Przesłanki zwolnienia z obowiązku zgłoszenia – Artykuł 4 ust. 5 i art. 7 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/99 – Właściwe kompetencje Komisji i sądów krajowych w dziedzinie kontroli pomocy państwa – Powaga rzeczy osądzonej wyroku sądu krajowego wyższej instancji – Stosowanie przepisów prawa materialnego w czasie – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa]

(2018/C 301/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Buonotourist Srl (Castel San Giorgio, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Capo i L. Visone)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, G. Conte i P.J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Malena)

Przedmiot

Żądanie na podstawie art. 263 TFUE mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1075 z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) zrealizowanej przez Włochy – dodatkowa rekompensata z tytułu świadczenia usługi publicznej na rzecz Buonotourist (Dz.U. 2015, L 179, s. 128).

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Buonotourist Srl pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

3) *Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) pokrywa własne koszty.*

([1]) Dz.U. C 190 z 8.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – CSTP Azienda della Mobilità / Komisja

(Sprawa T-186/15) ([1])

[Pomoc państwa – Przedsiębiorstwa obsługujące sieci połączeń autobusowych w regionie Kampania – Korzyść – Usługa w ogólnym interesie gospodarczym – Rekompensata taryf za wykonanie zobowiązań z zakresu usług publicznych wypłacona w następstwie orzeczenia sądu orzekającego w ostatniej instancji – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Pomoc nowa i pomoc istniejąca – Rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 – Przesłanki zwolnienia z obowiązku zgłoszenia – Artykuł 4 ust. 5 i art. 7 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/99 – Właściwe kompetencje Komisji i sądów krajowych w dziedzinie kontroli pomocy państwa – Powaga rzeczy osądzonej wyroku sądu krajowego wyższej instancji – Stosowanie przepisów prawa materialnego w czasie – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa]

(2018/C 301/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CSTP Azienda della Mobilità SpA (Salerno, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Capo i L. Visone)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, G. Conte i P.J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Asstra Associazione Trasporti (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Malena)

Przedmiot

Żądanie na podstawie art. 263 TFUE mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1074 z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN) wdrożonej przez Włochy — Dodatkowa rekompensata z tytułu świadczenia usługi publicznej dla CSTP (Dz.U. 2015, L 179, s. 112).

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *CSTP Azienda della Mobilità SpA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

3) *Asstra Associazione Trasporti pokrywa własne koszty.*

([1]) Dz.U. C 190 z 8.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Klujew / Rada

(Sprawa T-240/16) ([1])

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Podstawa prawna – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Prawo własności – Prawo do dobrego imienia – Zarzut niezgodności z prawem)

(2018/C 301/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Andrij Klujew (Donieck, Ukraina) (przedstawiciele: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, R. Gherson i T. Garner, solicitors

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Mahnič Bruni i J.P. Hix, pełnomocnicy)

Przedmiot

Sformułowane na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady (WPZiB) z dnia 4 marca 2016 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2016, L 60, s. 76) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/311 z dnia 4 marca 2016 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2016, L 60, s. 1) oraz po drugie, decyzji Rady (WPZiB) 2017/381 z dnia 3 marca 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 34) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/374 z dnia 3 marca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 1) w zakresie, w jakim nazwisko skarżącego zostało pozostawione w wykazie osób, podmiotów i organów objętych tymi środkami ograniczającymi.

Sentencja

1) *Stwierdza się nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2017/381 z dnia 3 marca 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/374 z dnia 3 marca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim nazwisko Andrija Klujewa zostało pozostawione w wykazie osób, podmiotów i organów objętych tymi środkami ograniczającymi.*

2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*

3) *A. Klujew pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w zakresie żądania skargi o stwierdzenie nieważności.*

4) *Rada pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez A. Klujewa w zakresie żądania o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji 2017/381 oraz rozporządzenia wykonawczego 2017/374 sformułowanego w piśmie dostosowujące skargę.*

([1]) Dz.U. C 270 z 25.7.2016.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – ClientEarth / Komisja

(Sprawa T-644/16) ([1])

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty Komisji dotyczące zgodności z prawem Unii mechanizmu rozstrzygania sporów między inwestorami a państwami oraz systemu sądów ds. inwestycji w umowach handlowych Unii – Częściowa odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w zakresie stosunków międzynarodowych – Wyjątek dotyczący ochrony opinii prawnych – Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji – Nadrzędny interes publiczny]

(2018/C 301/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat O. Brouwer i N. Frey, solicitor)

Strona przeciwna: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 4286 final z dnia 1 lipca 2016 r. o odmowie dostępu do niektórych dokumentów dotyczących zgodności z prawem Unii Europejskiej mechanizmu rozstrzygania sporów między inwestorami a państwami oraz systemu sądów ds. inwestycji w umowach handlowych Unii.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *ClientEarth pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

([1]) Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Enoitalia/EUIPO – La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)

(Sprawa T-707/16) ([1])

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy ANTONIO RUBINI – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy RUTINI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 301/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Enoitalia SpA (Calmasino di Bardolino, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Rizzo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Zaera Cuadrado, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była) również: La Rural Viñedos y Bodegas SA Ltda (Capital Federal, Argentyna)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 czerwca 2016 r. (sprawa R 1085/2015-5), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Rural Viñedos y Bodegas a Enoitalia

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Enoitalia SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(1) Dz.U. C 419 z 14.11.2016.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Europa Terra Nostra / Parlament

(Sprawa T-13/17) (1)

[Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja w sprawie przyznania dotacji fundacji politycznej – Zaliczka ustalona na 33 % maksymalnej kwoty przyznanej dotacji – Obowiązek dostarczenia gwarancji bankowej dotyczącej zaliczki – Rozporządzenie finansowe – Zasady wykonania rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania – Proporcjonalność – Nadużycie władzy]

(2018/C 301/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Europa Terra Nostra eV (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Richter)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz, C. Burgos i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego FINS-2017-30 z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie przyznania skarżącej dotacji, ze względu na to, że w tej decyzji ograniczono wypłatę zaliczki do 33 % maksymalnej kwoty dotacji i uzależniono tę wypłatę od dostarczenia gwarancji bankowej.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Europa Terra Nostra eV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(1) Dz.U. C 63 z 27.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – APF / Parlament

(Sprawa T-16/17) ([1])

[Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja w sprawie przyznania dotacji fundacji politycznej – Zaliczka ustalona na 33 % maksymalnej kwoty przyznanej dotacji – Obowiązek dostarczenia gwarancji bankowej dotyczącej zaliczki – Rozporządzenie finansowe – Zasady wykonania rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania – Proporcjonalność – Nadużycie władzy]

(2018/C 301/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Alliance for Peace and Freedom (APF) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Richter)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz, C. Burgos i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego FINS-2017-15 z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie przyznania skarżącej dotacji, ze względu na to, że w tej decyzji ograniczono wypłatę zaliczki do 33 % maksymalnej kwoty dotacji i uzależniono tę wypłatę od dostarczenia gwarancji bankowej.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Alliance for Peace and Freedom (APF) zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 63 z 27.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – CLF / Parlament

(Sprawa T-54/17) ([1])

[Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja w sprawie przyznania dotacji fundacji politycznej – Zaliczka ustalona na 33 % maksymalnej kwoty przyznanej dotacji – Obowiązek dostarczenia gwarancji bankowej dotyczącej zaliczki – Rozporządzenie finansowe – Zasady wykonania rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania – Proporcjonalność – Równość traktowania]

(2018/C 301/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Coalition for Life and Family (CLF) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Richter)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz, S. Alves i C. Burgos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego FINS-2017-16 z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie przyznania skarżącej dotacji, ze względu na to, że w tej decyzji ograniczono wypłatę zaliczki do 33 % maksymalnej kwoty dotacji i uzależniono tę wypłatę od dostarczenia gwarancji bankowej.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Coalition for Life and Family (CLF) zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(1) Dz.U. C 78 z 13.3.2017.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Pegasus / Parlament

(Sprawa T-57/17) (1)

[Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja w sprawie przyznania dotacji fundacji politycznej – Zaliczka ustalona na 33 % maksymalnej kwoty przyznanej dotacji – Obowiązek dostarczenia gwarancji bankowej dotyczącej zaliczki – Rozporządzenie finansowe – Zasady wykonania rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania – Proporcjonalność – Równość traktowania]

(2018/C 301/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Pegasus (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Richter)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz, S. Alves i C. Burgos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego FINS-2017-31 z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie przyznania skarżącej dotacji, ze względu na to, że w tej decyzji ograniczono wypłatę zaliczki do 33 % maksymalnej kwoty dotacji i uzależniono tę wypłatę od dostarczenia gwarancji bankowej.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Pegasus zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(1) Dz.U. C 78 z 13.3.2017.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2018 r. – Link Entertainment / EUIPO – García-Sanjuan Machado (SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS)

(Sprawa T-694/17) ([1])

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy AVORY – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Podobieństwo usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 301/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Link Entertainment, SLU (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Estella Garbayo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Sandra García-Sanjuan Machado (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Torner Lasalle)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lipca 2017 r. (sprawa R 1758/2016-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Sandrą García-Sanjuan Machado a Link Entertainment.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Link Entertainment, SLU zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 28 czerwca 2018 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-147/15) ([1])

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Środki własne Unii Europejskiej – Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich – Wniosek o zwolnienie z udostępnienia zasobów własnych – Pismo Komisji – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność)

(2018/C 301/41)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, T. Müller, J. Vláčil i J. Očková, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i Z. Malůšková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie art. 263 TFUE w celu doprowadzenia do stwierdzenia nieważności decyzji, która miałaby być podjęta przez dyrektora dyrekcji „Środki Własne i Programowanie Finansowe" Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu Komisji Europejskiej i została zawarta w piśmie oznaczonym sygnaturą Ares (2015)217973 z dnia 20 stycznia 2015 r., na mocy której Komisja oddaliła wniosek o zwolnienie z obowiązku udostępnienia zasobów własnych w kwocie 53 976 340 CZK, złożony na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. 2000, L 130, s. 1) oraz zwróciła się do władz czeskich o podjęcie wszystkich niezbędnych środków w celu przelania na rachunek Komisji kwoty w wysokości 53 976 340 CZK, najpóźniej pierwszego dnia roboczego po dziewiętnastym dniu drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wysłano sporne pismo, pod rygorem obciążenia zapłatą odsetek za zwłokę zgodnie z art. 11 tegoż rozporządzenia.

Sentencja

1) *Skarga zostaje odrzucona.*

2) *Postępowanie w sprawie wniosku Republiki Słowackiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.*

3) *Republika Czeska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

4) *Republika Czeska, Komisja i Republika Słowacka pokrywają własne koszty związane z postępowaniem w przedmiocie wniosku Republiki Słowackiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.*

([1]) Dz.U. C 213 z 29.6.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 28 czerwca 2018 r. – Rumunia / Komisja

(Sprawa T-478/15) ([1])

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Środki własne Unii Europejskiej – Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich – Obowiązek zapłaty na rzecz Komisji kwoty odpowiadającej utracie środków własnych – Pismo Komisji – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność)

(2018/C 301/42)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: R.H. Radu, A. Buzoianu i E. Gane, następnie R.H. Radu, E. Gane, A. Wellman i M. Chicu, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Caeiros i A. Ştefănuc, następnie A. Caeiros i G.D. Balan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji dyrekcji generalnej ds. budżetu Komisji, zawartej w piśmie o sygnaturze Ares (2015) 2453089 z dnia 11 czerwca 2015 r., w której Komisja wezwała Rumunię do udostepnienia jej kwoty brutto 1 079 513,09 EUR, od której należy odliczyć 25 % na poczet kosztów poboru, tytułem utraty tradycyjnych środków własnych, najpóźniej do pierwszego dnia roboczego po upływie dziewiętnastego dnia drugiego miesiąca po wysłaniu wskazanego pisma, pod rygorem konieczności zapłaty odsetek za zwłokę na podstawie art. 11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 wykonującej decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2000, L 130, s. 1).

Sentencja

1) *Skarga zostaje odrzucona.*

2) *Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta Republiki Słowackiej.*

3) *Rumunia pokrywa własne koszty postepowania oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

4) *Rumunia, Komisja i Republika Słowacka pokrywają własne koszty dotyczące wniosku Republiki Słowackiej o dopuszczenie jej do sprawy w charakterze interwenienta.*

([1]) Dz.U. C 346 z 19.10.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 28 czerwca 2018 r. – TL / EIOD

(Sprawa T-452/17) ([1])

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Ochrona danych osobowych – Jawny charakter orzecznictwa Sądu – Wniosek o utajnienie i usunięcie ze strony internetowej wyroku Sądu – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt potwierdzający – Brak nowych istotnych okoliczności faktycznych – Oczywista niedopuszczalność)

(2018/C 301/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: TL (przedstawiciele: T. Léonard i M. Cock, avocats)

Strona pozwana: Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) (przedstawiciele: A. Buchta, M. Pérez Asinari, C. Gayrel i M. Guglielmetti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji EIOD z dnia 16 maja 2017 r. oddalającej wniosek o, w istocie, po pierwsze przeprowadzenie ponownego badania jego właściwości w odniesieniu do rozpowszechnienia w Internecie nazwiska strony postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a po drugie nakazanie utajnienia wyroku [*poufne*].

Sentencja

1) *Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.*

2) *TL i Europejski Inspektor Ochrony Danych pokrywają własne koszty.*

([1]) Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 22 czerwca 2018 r. – Arysta LifeScience Netherlands / Komisja

(Sprawa T-476/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego – Środki ochrony roślin – Substancja czynna diflubenzuron – Warunki zatwierdzenia przed wprowadzeniem do obrotu – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru – Wyważenie interesów)

(2018/C 301/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arysta LifeScience Netherlands BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i M. Grunchard)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Lewis, I. Naglis i G. Koleva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 279 i 278 TFUE wniosek o zawieszenie wykonania rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/855 z dnia 18 maja 2017 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej diflubenzuron (Dz.U. 2017, L 128, s. 10).

Sentencja

1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*

2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Postanowienie Sądu z dnia 2 lipca 2018 r. – thyssenkrupp Electrical Steel i thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisja

(Sprawa T-577/17) ([1])

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Unia celna – Zezwolenie na procedurę uszlachetniania czynnego – Ryzyko negatywnego wpływu na istotne interesy producentów Unii – Artykuł 211 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 – Badanie warunków gospodarczych – Zakres wniosków Komisji – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność)

(2018/C 301/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: thyssenkrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen, Niemcy) i thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (Isbergues, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Günes)

Strona przeciwna: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte o art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia nieważności domniemanej decyzji Komisji, która miałaby być zawarta w sprawozdaniu z szóstego posiedzenia sekcji „procedury specjalne inne niż tranzyt" grupy ekspertów celnych z dnia 2 maja 2017 r., w którym stwierdzono, że żądane przez Euro-Mit Staal BV zezwolenie na procedurę uszlachetniania czynnego niektórych produktów ze stali elektrotechnicznej o ziarnie zorientowanym nie stanowi ryzyka negatywnego wpływu na istotne interesy producentów unijnych.

Sentencja

1) *Skarga zostaje odrzucona.*

2) *Postępowanie w sprawie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, przedstawionego przez Euro-Mit Staal BV, zostaje umorzone.*

3) *Komisja Europejska zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez thyssenkrupp Electrical Steel GmbH i thyssenkrupp Electrical Steel Ugo.*

4) *Euro-Mit Staal BV pokrywa własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta.*

([1]) Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 22 czerwca 2018 r. – FMC / Komisja

(Sprawa T-719/17 R)

[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego – Środki ochrony roślin – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1496 – Nieodnowienie zatwierdzenia substancji czynnej DPX KE 459 (flupyrsulfuron metylowy) – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru – Wyważenie interesów]

(2018/C 301/46)

Język postępowania: angielski.

Strony

Strona skarżąca: FMC Corp. (Filadelfia, Pensylwania, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci D. Waelbroeck, I. Antypas i A. Accarain)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Koleva, A. Lewis i I. Naglis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 279 i 278 TFUE wniosek w przedmiocie zawieszenia wykonania rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1496 z dnia 23 sierpnia 2017 r. w sprawie nieodnawiania zatwierdzenia substancji czynnej DPX KE 459 (flupyrsulfuron metylowy), zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającym dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. 2017, L 218, s. 7).

Sentencja

1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*

2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Postanowienie Sądu z dnia 26 czerwca 2018 – Kerstens / Komisja

(Sprawa T-757/17) ([1])

(Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowania dyscyplinarne – Wykonanie wyroku wydanego przez Sąd w następstwie odwołania – Cofnięcie decyzji nakładającą karę nagany – Podjęcie postępowań dyscyplinarnych zakończonych nałożeniem cofniętej nagany – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt niewywołujący niekorzystnych skutków – Skarga o zadośćuczynienie – Niedopełnienie wymogów postępowania poprzedzającego wniesienie skargi – Oczywista niedopuszczalność)

(2018/C 301/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin i R. Striani, pełnomocnicy)

Przedmiot

Sformułowane na podstawie art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności dwóch pism Komisji z dnia 27 marca i z dnia 6 kwietnia 2017 r. oraz po drugie, naprawienia krzywdy, której skarżący miał doznać ze względu na skutki i czas trwania postępowań dyscyplinarnych CMS 15/017 i CMS 12/063.

Sentencja

1) *Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.*

2) *Petrus Kerstens zostaje obciążony kosztami postępowania*

([1]) Dz.U. C 32 z 29.1.2018.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Strabag Belgium / Parlament

(Sprawa T-784/17 RII)

(Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na roboty budowlane – Postanowienie o zawieszeniu wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu pięciu oferentom zamówienia, którego przedmiotem była umowa ramowa o ogólne roboty budowlane w budynkach Parlamentu w Brukseli – Wniosek o zmianę – Artykuł 159 regulaminu postępowania – Niedopuszczalność)

(2018/C 301/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Strabag Belgium (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Schoups, K. Lemmens i M. Lahbib)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: Z. Nagy i B. Simon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 159 regulaminu postępowania przed Sądem wniosek o zmianę postanowienia z dnia 18 stycznia 2018 r., Strabag Belgium/Parlament (T-784/17 R, niepublikowanego, odwołanie w toku, EU:T:2018:17).

Sentencja

1) *Wniosek o zmianę postanowienia z dnia 18 stycznia 2018 r., Strabag Belgium/Parlament (T-784/17 R, niepublikowanego, odwołanie w toku, EU:T:2018:17) zostaje odrzucony.*

2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Postanowienie Sądu z dnia 4 lipca 2018 r. – Planet / Komisja

(Sprawa T-29/18) ([1])

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty dotyczące umowy „Technical Assistance to Ecowas for the implementation of the 10th EDF Transport Facilitation Project II (TFP II)" – Dorozumiana odmowa dostępu – Wyraźna decyzja przyjęta po wniesieniu skargi – Cofnięcie zaskarżonego aktu – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]

(2018/C 301/49)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Planet AE Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: V. Christianos, adwokat)

Strona pozwana: Komisja (przedstawiciele: C. Ehrbar i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji oddalającej ponowny wniosek skarżącej z dnia 6 listopada 2017 r. o udzielenie dostępu do niektórych dokumentów dotyczących umowy „Technical Assistance to Ecowas for the implementation of the 10th EDF Transport Facilitation Project II (TFP II)".

Sentencja

1) *Postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi zostaje umorzone.*

2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 lipca 2018 r. – Fundación Tecnalia Research & Innovation / REA

(Sprawa T-104/18 R)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Odzyskanie wypłaconych kwot – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]

(2018/C 301/50)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fundación Tecnalia Research & Innovation (San-Sebastien Hiszpania) (przedstawiciele: P. Palacios Pesquera i M. Rius Coma, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (przedstawiciele: S. Payan-Lagrou i V. Canetti, pełnomocnicy, wspierani przez J. Rivasa Andrésa, adwokata)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji REA o żądaniu odzyskania całej dotacji przyznanej na projekt Food-Watch.

Sentencja

1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*

2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 lipca 2018 r. – Synergy Hellas / Komisja

(Sprawa T-244/18 R)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2002 – 2006) – Odzyskanie wypłaconych kwot – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]

(2018/C 301/51)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat K. Damis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Katsimerou i A. Kyratsou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2018) 1115 final z dnia 19 lutego 2018 r. dotyczącej odzyskania od skarżącej kwoty 76 282,08 EUR wraz z odsetkami za zwłokę.

Sentencja

1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*

2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Strabag Belgium / Parlament

(Sprawa T-299/18 R)

(Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na roboty budowlane – Wniosek o zawieszenie wykonania – Okres zawieszenia – Oferta rażąco niska – Fumus boni juris – Brak pilnego charakteru)

(2018/C 301/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Strabag Belgium (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Schoups, K. Lemmens i M. Lahbib)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: P. López-Carceller, Z. Nagy i B. Simon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Parlamentu z dnia 19 kwietnia 2018 r., utrzymującej w mocy decyzję Parlamentu z dnia 24 listopada 2017 r. o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu pięciu oferentom zamówienia, którego przedmiotem była umowa ramowa o ogólne roboty budowlane w budynkach Parlamentu w Brukseli (przetarg nr 06D20/2017/M036).

Sentencja

1) *Wniosek zostaje odrzucony.*

2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2018 r. – Germann Avocats and XJ (*) / Komisja

(Sprawa T-352/18)

(2018/C 301/53)

Język postępowania: Angielski

Strony

Strona skarżąca: Germann Avocats LLC (Genewa, Szwajcaria), XJ (*) (przedstawiciel: adwokat N. Skandamis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

(*) Informacje usunięto lub zastąpiono w ramach ochrony danych osobowych i/lub poufności.

Żądania

— stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej, zawartej w piśmie otrzymanym przez skarżące w dniu 2 kwietnia 2018 r., odrzucającej złożoną przez nie wspólną ofertę na prowadzenie badania następczego na temat praktyk związków zawodowych dotyczących niedyskryminacji i różnorodności w miejscu pracy (przetarg JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042);

— nakazanie pozwanej zapewnienia zadowalającej w myśl prawa przejrzystości w postaci dostarczenia istotnych informacji oraz ilościowej i jakościowej analizy sytuacji dotyczącej konkurencji, odnoszącej się w szczególności do wybranego oferenta oraz w związku z obawami w zakresie różnorodności na rynkach właściwych dla rozpatrywanego przetargu;

— zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżących odszkodowania w kwocie 35 000 EUR wraz z odsetkami, z racji szkody, która miały ponieść w wyniku braku ochrony ich uzasadnionych oczekiwań, utraty szansy realizacji rozpatrywanego zamówienia oraz naruszenia innych praw i zasad;

— obciążenie pozwanej kosztami postepowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, że pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia przy ocenie ich oferty w związku z przetargiem JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042.

2. Zarzut drugi, że pozwana dopuściła się szeregu oczywistych błędów w ocenie przy ocenie oferty skarżących w związku z tym przetargiem.

3. Zarzut trzeci, że pozwana naruszyła obowiązek ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do sytuacji na rynku konkurencji gwarantującej równe szanse konkurentom, w tym poprzez tolerowanie faktycznych lub potencjalnych nadużyć pozycji dominującej lub sprzyjanie im, oraz że pozwana naruszyła zasady równego traktowania, dobrej administracji, przejrzystości i dobrej wiary w postępowaniu, co doprowadziło do wydania kwestionowanej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2018 r. – Hugo's Hotel / EUIPO – H'ugo's (Hugo's Burger Bar)

(Sprawa T-397/18)

(2018/C 301/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hugo's Hotel Ltd (Malta) (przedstawiciel: adwokat R. Sladden)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: H'ugo's GmbH (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego „Hugo's Burger Bar" w kolorach czerwonym, czarnym i białym – zgłoszenie nr 14 608 806

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 maja 2018 r. w sprawie R 1879/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— orzeczenie, że możliwe jest zarejestrowanie zgłoszenia nr 014608806.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2018 r. – Landesbank Baden-Württemberg / SRB

(Sprawa T-400/18)

(2018/C 301/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Berger i K. Rübsamen)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 12 kwietnia 2018 r. w sprawie wyliczenia składek wnoszonych ex-ante za 2018 r. na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2018/03), włącznie z załącznikiem w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja i załącznik do niej dotyczą strony skarżącej;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów, które co do istoty są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-411/17 Landesbank Baden-Württemberg/SRB ([1]) lub do nich podobne.

([1]) Dz.U. 2017, C 277, s. 51.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2018 r. Pharmadom / EUIPO – Objectif Pharma (WS wellpharma shop)

(Sprawa T-403/18)

(2018/C 301/56)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciel: adwokat M-P. Dauquaire)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Objectif Pharma (Vandoeuvre-lès-Nancy, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Objectif Pharma

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego WS wellpharma shop – zgłoszenie nr 14 494 751

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 marca 2018 r. w sprawie R 1448/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— odrzucenie zgłoszenia unijnego znaku towarowego dla wszystkich wskazanych towarów i usług

— obciążenie kosztami postępowania EUIPO oraz Objectif Pharma, jeżeli przystąpi ona do sprawy.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Racy UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2018 r. – Hypo Vorarlberg Bank / SRB

(Sprawa T-414/18)

(2018/C 301/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Austria) (przedstawiciel: adwokat G. Eisenberger)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 12 kwietnia 2018 r. w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za 2018 r. (sygn. SRB/ES/SRF/2018/03) [„Decision of the Single Resolution Board of 12 April 2018 on the calculation of the 2018 *ex ante* contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2018/03)"] wraz załącznikiem, w każdym razie w zakresie, w jakim decyzja wraz załącznikiem dotyczy składki świadczonej przez skarżącą; oraz

— obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych w związku z niepełną publikacją zaskarżonej decyzji.

2. Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych w związku z niedostatecznym uzasadnieniem zaskarżonej decyzji.

3. Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych w związku z brakiem wysłuchania i naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.

4. Niezgodność z prawem rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 ([1]) jako podstawy prawnej dla zaskarżonej decyzji

   W ramach zarzutu czwartego skarżąca podnosi, że art. 4 – 7 i art. 9 oraz załącznik I do rozporządzenia delegowanego 2015/63 – na którym opiera się zaskarżona decyzja – stwarzają nieprzejrzysty system określania składek, niezgodny z art. 16, 17 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej kartą), w przypadku którego nie jest zapewnione dochowanie art. 20 i art. 21 karty oraz zasad proporcjonalności i pewności prawa.

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2018 r. – Puma / EUIPO – Carrefour (Przedstawienie krzyżujących się linii)

(Sprawa T-424/18)

(2018/C 301/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Trieb i M. Schunke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Carrefour SA (Boulogne Billancourt, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Carrefour SA

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie krzyżujących się linii) – zgłoszenie nr 14 572 697

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 maja 2018 r. w sprawie R 945/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2018 r. – Geske / EUIPO (SATISFYERMEN)

(Sprawa T-427/18)

(2018/C 301/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: André Geske (Lübbecke, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „SATISFYERMEN" – zgłoszenie nr 16 886 541

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 maja 2018 r. w sprawie R 2603/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2018 r. – Vans / EUIPO (ULTRARANGE)

(Sprawa T-434/18)

(2018/C 301/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vans, Inc. (Costa Mesa, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Hirsch i M. Metzner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ULTRARANGE" – zgłoszenie nr 16 665 663

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 kwietnia 2018 r. w sprawie R 2544/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2018 r. – TUIfly / Komisja

(Sprawa T-447/18)

(2018/C 301/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TUIfly GmbgH (Langenhagen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Geisberts i M. Gayger)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 7 i 8, a także art. 9, 10 i 11 w zakresie, w jakim te ostatnie odwołują się do art. 7 i 8 decyzji Komisji (UE) 2018/628 z dnia 11 listopada 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.24221(2011/C) (ex 2011/NN) udzielonej przez Austrię na rzecz portu lotniczego w Klagenfurcie, spółki Ryanair i innych przewoźników lotniczych korzystających z tego portu lotniczego (Dz.U. 2018, L 107, s. 1);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Decyzja narusza art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasadę dobrej administracji i przysługujące skarżącej prawo do obrony, ponieważ Komisja nie udzieliła skarżącej dostępu do akt postępowania i nie umożliwiła jej skutecznej obrony.

2. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja nie udowodniła, że skarżąca uzyskała korzyść w sposób selektywny.

3. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ pod względem proceduralnym Komisja przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecjonalnych przy stosowaniu zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

   W tym względzie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd proceduralny, stosując podczas badania bardziej rygorystyczne kryterium ustanowione w wytycznych w sprawie sektora lotnictwa z 2014 r., chociaż przedmiotowe okoliczności faktyczne dotyczyły lat 2003 – 2009.

4. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ w wyniku niewystarczająco dokładnej oceny okoliczności faktycznych Komisja przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecjonalnych przy stosowaniu zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

   W tym względzie skarżąca podnosi, że na podstawie braku szczegółowego planu biznesowego dotyczącego umów ze skarżącą Komisja niesłusznie wyciągnęła wnioski co do rzekomego braku strategii rentowności portu lotniczego Klagenfurt (zwanego dalej „KLU") i że w decyzji Komisja dokonała wyraźnie sprzecznych ustaleń co do długoterminowej strategii rentowności KLU.

5. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecjonalnych przy stosowaniu zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej w wyniku niewystarczająco dokładnej oceny okoliczności faktycznych w ramach analizy rentowności, którą przeprowadziła ex ante.

   W tym względzie skarżąca podnosi, że w wyniku błędnej oceny Komisja nie uwzględniła jako przychodów portu lotniczego udzielonej KLU zgodnie z uregulowaniami dotyczącymi pomocy państwa dotacji na finansowanie własnych działań marketingowych. Ponadto Komisja nie określiła wystarczająco dokładnie ani nie uwzględniła w decyzji wartości rynkowej usług świadczonych przez skarżącą, chociaż chodzi o usługi świadczone po normalnych cenach rynkowych.

6. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja popełniła błąd proceduralny, stosując przy badaniu podstawy uzasadnienia nadmiernie rygorystyczne kryterium, niezgodne z jej praktyką prawną w momencie zawarcia umów marketingowych.

7. Decyzja narusza art. 107 ust. 3 TFUE, ponieważ Komisja w sposób niekompletny ustaliła okoliczności faktyczne uzasadniające rzekomą pomocy państwa.

   W tym względzie skarżąca podnosi, że w wyniku błędnej oceny Komisja nie uwzględniła, jeśli chodzi o uzasadnienie wsparcia udzielonego skarżącej, dotacji udzielonej KLU zgodnie z uregulowaniami dotyczącymi pomocy państwa. Ponadto w badaniu wynikającym z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE Komisja pominęła znaczenie umów marketingowych w odniesieniu do polityki regionalnej i polityki transportowej, a także istotny pozytywny wpływ tych umów na politykę regionalną.

Postanowienie Sądu z dnia 3 lipca 2018 r. – Kim i in. / Rada

(Sprawa T-742/17) ([1])

(2018/C 301/62)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

([1]) Dz.U. C 13 z 15.1.2018.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL